

søgt Sagen, og Systemet med Tilskuddet har virket et Aar, har været anvendt i 15 Tilfælde, har været et Forsøg paa at modvirke Arbejdsløsheden, og man har aldrig tænkt, at det skulde være en permanent Foranstaltning, og følgelig er denne Hjelpeforanstaltning formentlig bortfaldet i den senere Tid. — Endelig skal jeg sige i Anledning af det ærede Medlem Hr. Slebsagers Bemærkninger om Arbejdsløshedsfonden, at det ikke er rigtigt, naar det ærede Medlem stadig paastaar, at de, der faar Understøttelse af deres Arbejdsløshedskasse, vil komme først i Arbejde. Det mest sandsynlige er, at de Folk, der vil komme i Arbejde ved Hjælp af dette Lovforslag, hvis det bliver Lov, er dem, der har gaaet 3—4—5—6 Maaneder arbejdsløse, og som enten faar Understøttelse af Fonden eller har ophørt med at faa Understøttelser overhovedet. Det er dem, der har Udsigt til at komme først i Arbejde, og Arbejdsløshedsfonden vil altsaa i høj Grad blive aflastet. Enhver anden Paastand fra det ærede Medlems Side har intet som helst med Virkeligheden at gøre. — Fremdeles sagde det ærede Medlem i Begyndelsen af sin Tale noget om, at Regeringen skulde lade være at sende denne Dynge af Lovforslag ud over Rigsdagen, og i Slutningen af sin Tale beklagede det ærede Medlem ligesom hans Formand, at vi var inde i en gold Periode, hvor der ingenting udrettedes af Rigsdagen. Det vil altsaa være svært vanskeligt at komme til Rette med det høje Parti Venstre. Vi maa ikke fremsætte Lovforslag og gennemføre Lovforslag, men vi skal alligevel skældes ud for, at der ingenting gennemføres! Det er paa samme Maade med Valget: det ærede Medlem Hr. Slebsager holdt for, at vi maatte endelig blive siddende i 4 Aar, og paa den anden Side staa det konservative Parti og siger: Vil I stikke af øjeblikkelig!

Det ærede Medlem Hr. Drachmanns Bemærkninger vil jeg ogsaa gaa let hen over. Han naaede ved en Beregning til, at vi ikke skulde bruge 3 Millioner, men 100 Mill. Kr. i Henhold til dette Lovforslag. Jeg maa tilstaa, det var i den Grad ude i Fantasiens Verden, at ikke nogen af dem, jeg har spurgt, har kunnet følge det ærede Medlem. Dernæst sagde det ærede Medlem Hr. Drachmann, at i Udvalget havde man faaet at vide, at Tekstilindustrien ikke kunde hjælpes. Jeg ved ikke, af hvem Udvalget har faaet det at vide; det var ikke af mig i hvert Fald, for jeg sagde det modsatte; jeg sagde, at efter min Mening kunde betydende Grene af Tekstilindustrien hjælpes ved Lovforslaget. Naar der videre i For-

handlingen her, specielt af det ærede Medlem Hr. Slebsager, er paastaet, at Industrien slet ikke støtter Sagen, saa paakalder jeg atter det ærede Folketingsudvalg, der nylig har været nedsat. Kriseværnsudvalget mødte forleden Dag efter Anmodning, og de 3 Repræsentanter for Industriraadet, der var til Stede, selv industridrivende Folk, erklærede alle, at de ønskede og bad Udvalget om at gennemføre Forslaget. Det ærede Medlem Hr. Drachmann kan jo meget roligt trøste sig med, at Tiden kommer nok, og det bliver ham, der kommer til at styre og regere, og han kan forundre sig og spørge, om den nuværende Regering har Tillid i Befolkningen eller ikke. Der er herom ingen som helst Tvivl hos os, og hvis man i Oppositionen nærer Tvivl i saa Henseende, maa man gaa de forfatningemæssige Veje og søge Klarhed tilvejebragt. Andet er der ikke at gøre ved den Ting. Og hvad angaar Ansvar, kan jeg forsikre det ærede Medlem Hr. Drachmann om, at vi i den nuværende Regering ikke mangler Ansvarsfølelse; men det ærede Medlem har jo selv været saa elskværdig at tage alt Ansvar fra os i denne Sag i sin Tale den 13. Januar, saaledes som jeg tidligere paa Dagen har citeret.

Pürschel: Jeg har bedt om Ordet ved denne Lejlighed, fordi den højtærede Erhvervsministers første Tale var af en saadan Art, at det forekommer mig, der burde knyttes nogle enkelte Bemærkninger til den; jeg skal gøre det ganske kort.

Den højtærede Erhvervsminister talte om, at Parlamentarismen holder nok. Jeg maa sige til Ministeren, at hvis den holder, er det ikke hans Skyld, thi Ministerens Tale var hverken ved Form eller Indhold egnet til at højne Respekten for Parlamentarismen. Nej, jeg skal minde om: Hvilken var den Fane, under hvilken Socialdemokratiet gik til Valg? Det var den, som blev oprullet af det daværende ærede Medlem Hr. L. Rasmussen, at vi skal forsøge her i Landet at indrette os saaledes, at ingen sulter og ingen lider Nød i et Land, hvor der er nok til alle. Det var det Gøglebillede, som man holdt op for Arbejderne. Og nu ser vi jo Resultatet af de Herrers velsignelsesrige Virksomhed.

Og spørger man nu: Hvis er Skylden? saa besvarer Regeringsbladet det i Dag med de Ord, at Ansvar for de Tab, som Samfundet lider ved Lovgivningsmagtens Uvirksomhed, maa de Partier bære, der slaar ethvert godt Forslag ned. Hvis der er Tale om at slaa gode Forslag ned, saa vilde jeg